

- **translated title:** Конвенция за опазване на дивата европейска флора и фауна и природните местообитания
- **publisher responsibility:** State Gazette
- **original title of the convention in English:** Convention on the Conservation of European Wildlife and natural Habitats
- **identification number of the convention:** ETS 104
- **place of the translation:** Bulgaria
- **name of the publisher:** State Gazette
- **date of the translation:** n/a
- **status of the translation:** an official translation
- **host item:** State Gazette, No. 23, 10 March 1995
- **ISBN:** n/a

Конвенция за опазване на дивата европейска флора и фауна и природните местообитания

Преамбюл

Държавите - членки на Съвета на Европа, и другите страни, подписали тази конвенция,

вземайки под внимание, че целта на Съвета на Европа е постигане на по-голямо единство между неговите членове, вземайки под внимание желанието на Съвета на Европа да сътрудничи с други държави в областта на запазване на природата,

признавайки, че дивата флора и фауна представляват природно наследство с естетическа, културна, рекреационна, икономическа и своя собствена стойност, която трябва да се съхрани и предаде на следващите поколения,

признавайки съществената роля, която дивата флора и фауна играят за поддържане на биологическото равновесие,

отбелязвайки, че множество видове от дивата флора и фауна сериозно намаляват и че някои от тях са заплашени от изчезване,

съзнавайки, че запазването на природните местообитания е жизненоважен елемент на защитата и запазването на дивата флора и фауна,

признавайки, че запазването на дивата флора и фауна трябва да се вземе под внимание от правителствата при осъществяване на техните национални цели и програми и че трябва да се осъществи международно сътрудничество, особено при защитата на мигриращите видове,

вземайки предвид широко разпространените призови за единодействие, отправяни от правителствата или от международните организации, и по-специално призивите,

изразени по време на Конференцията на ООН по човешката околна среда през 1972 г. и от Консултативното събрание на Съвета на Европа,

желаейки по-специално да следват в областта на запазването на дивата природа препоръките на Резолюция № 2 на Втората общеевропейска конференция по околната среда, се договориха, както следва:

Глава I - ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

1. Целите на тази конвенция са запазването на дивата флора и фауна и техните местообитания и по-специално на тези видове и местообитания, чието запазване изисква сътрудничеството на няколко държави, както и подпомагането на това сътрудничество.

2. Специално внимание се отделя на застрашените и уязвими видове, включително застрашените и уязвими мигриращи видове.

Член 2

Договарящите страни вземат необходимите мерки за поддържане или адаптиране на популацията на дивата флора и фауна на такова ниво, което отговаря по-специално на екологическите, научните и културните изисквания, като се отчитат икономическите изисквания, условията за отдих, както и нуждите на подвидове, разновидности или форми, изложени на риск, в дадени райони.

Член 3

1. Всяка договаряща страна предприема необходимите стъпки за стимулирането на национална политика за запазване на дивата флора и фауна и природните местообитания, като се отделя специално внимание на застрашените от изчезване и уязвими видове и особено на ендемичните видове и на застрашените местообитания в съответствие с разпоредбите на тази конвенция.

2. Всяка договаряща страна се задължава в своята политика за планиране и развитие, както и в мерките за борба срещу замърсяването, да има предвид запазването на дивата флора и фауна.

3. Всяка договаряща страна стимулира образованието и разпространява обща информация относно необходимостта от запазване на видовете от дивата флора и фауна, както и техните местообитания.

Глава II - ЗАЩИТА НА ПРИРОДНИТЕ МЕСТООБИТАНИЯ

Член 4

1. Всяка договаряща страна взема съответните и необходимите законодателни и административни мерки за осигуряване запазването на природните местообитания на дивите видове от флората и фауната, особено на тези, които са изброени в

приложения № I и II, както и да осигури запазването на застрашените от изчезване природни местообитания.

2. Договарящите страни отчитат в своята политика за планиране и развитие изискванията за запазване на защитените райони, споменати в предходната точка, така че да се избегне или сведе до минимум всякакво влошаване на ситуацията в такива райони.

3. Договарящите страни се задължават да обръщат специално внимание на защитата на области, които са важни за мигриращите видове, изброени в приложения № II и III, и които имат подходящо разположение спрямо миграционните маршрути, като райони на зимуване, събиране, хранене, размножаване и смяна на перушината.

4. Договарящите страни се задължават да координират в необходимата степен своите усилия за защита на природните местообитания, посочени в този член, когато те са разположени в погранични райони.

Глава III - ЗАЩИТА НА ВИДОВЕТЕ

Член 5

Всяка договаряща страна взема съответните необходими законодателни и административни мерки за осигуряване на специална защита на видовете от дивата флора, изброени в приложение № I. Забранява се умишленото бране, събиране, отрязване или изкореняване на такива растения. Всяка договаряща страна забранява, доколкото това е необходимо, притежаването или продажбата на тези видове.

Член 6

Всяка договаряща страна взема съответните необходими законодателни и административни мерки за осигуряване на специална защита на видовете от дивата фауна, изброени в приложение № II. По отношение на тези видове следните дейности подлежат на специална забрана:

- а) всички форми на умишлено залавяне, задържане и убиване;
- б) умишленото повреждане или унищожаване на места за размножаване или почивка;
- в) умишленото обезпокояване на дивата фауна, особено през периода на размножаване, отглеждане на малките и зимуване, доколкото това обезпокояване има значение, предвид целите на тази конвенция;
- г) умишленото унищожаване или вземане на яйца от дивите животни или задържането на тези яйца, дори ако те са празни;
- д) притежаването или вътрешната търговия с тези животни, живи или мъртви, включително препарирани животни и лесно разпознаваема част или произведен продукт от тях, когато това допринася за ефективното действие на този член.

Член 7

1. Всяка договаряща страна взема съответните и необходимите законодателни и административни мерки за осигуряване защитата на видовете от дивата фауна, изброени в приложение № III.

2. Всяко използване на дивата фауна, изброена в приложение № III, се регулира с оглед предотвратяване на опасността за съществуването на тези популации, като се вземат предвид разпоредбите на чл. 2.

3. Тези мерки включват по-специално:

- а) установяване на сезони на забранен улов и/или други мерки, регулиращи използването;
- б) временна или местна забрана на използването, ако това е необходимо, с цел възстановяване на популацията до задоволителни равнища;
- в) регламентиране, ако това е необходимо, на продажбата, залавянето за продажба, транспортирането за продажба или предлагането за продажба на живи или мъртви диви животни.

Член 8

По отношение на залавянето или убиването на видове от дивата фауна, изброени в приложение № III, и в случаите, когато в съответствие с чл. 9 се прилагат изключения за видове, изброени в приложение № II, договарящите страни забраняват използването на всички произволни средства, които биха довели в някои райони до изчезването или сериозното нарушаване на популациите на даден вид, и по-специално на средствата, посочени в приложение № IV.

Член 9

1. Всяка договаряща страна може да се отклонява от разпоредбите на чл. 4, 5, 6 и 7 и от забраната за използване на средствата, посочени в член 8, при условие че няма друго задоволително решение и че това отклонение не вреди на оцеляването на засегнатата популация:

- в интерес на защитата на флората и фауната;
- за предотвратяване на сериозни щети по културите, добитъка, горите, риболовните райони, водите и други форми на собственост;
- в интерес на общественото здраве и безопасност, безопасността на въздухоплаването или други приоритетни обществени интереси;
- за целите на изследването и образованието, на презаселването, на повторното въвеждане на съответни видове и за нуждите на отглеждането им;
- за разрешаване при строго контролирани условия, селективно и в ограничен мащаб залавянето, задържането или друго разумно използване на определени диви животни или растения в малки количества.

2. Договарящите страни представят на всеки две години пред Постоянния комитет доклад относно отклоненията, направени в съответствие с предходната точка. В тези доклади трябва да са посочени:

- популациите, които са или са били обект на тези отклонения, и при възможност броят на засегнатите екземпляри;
- разрешените средства за убиване или залавяне;
- рисковите условия, обстоятелствата на времето и мястото, при които са извършени тези отклонения;
- органът, упълномощен да заяви, че тези условия са изпълнени, да взема решения относно средствата, които могат да бъдат използвани, техните граници и относно лицата, натоварени да изпълнят тези решения;
- осъществяваният контрол.

Глава IV - СПЕЦИАЛНИ РАЗПОРЕДБИ ЗА МИГРИРАЩИТЕ ВИДОВЕ

Член 10

1. В допълнение към мерките, посочени в чл. 4, 6, 7 и 8, договарящите страни координират своите усилия за защитата на мигриращите видове, изброени в приложения № II и III, чийто район на разпространение се намира на тяхна територия.

2. Договарящите страни вземат мерки, за да бъдат сигурни, че сезоните, през които се забранява ловът, и/или на други мерки, регулиращи използването, установени в съответствие с чл. 7, т. 3, буква "а", са адекватни и отговарят на нуждите на мигриращите видове, изброени в приложение № III.

Глава V - ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 11

1. В изпълнение на разпоредбите на тази конвенция договарящите страни се задължават:

- а) да си сътрудничат всеки път, когато това е необходимо, и особено когато това би повишило ефективността на мерките, взети в съответствие с другите членове на тази конвенция;
- б) да насърчават и координират изследванията, свързани с целите на тази конвенция.

2. Всяка договаряща страна се задължава:

- а) да насърчава повторното въвеждане в естествената им среда на местни видове от дивата флора и фауна, когато това би допринесло за запазването на даден застрашен от изчезване вид, при условие че първо се направи проучване на опита на други договарящи страни с цел да се установи дали такова повторно въвеждане би било ефективно и приемливо;
- б) строго да контролира въвеждането на видове, които не са местни.

3. Всяка договаряща страна информира Постоянния комитет за видовете, ползващи се от пълна защита на нейна територия, които не са включени в приложения № I и II.

Член 12

Договарящите страни могат да вземат мерки за запазване на дивата флора и фауна и на техните естествени местообитания, които са по-строги от мерките, предвидени в тази конвенция.

Глава VI - ПОСТОЯНЕН КОМИТЕТ

Член 13

1. За целите на тази конвенция се създава Постоянен комитет.

2. Всяка договаряща страна може да бъде представена в Постоянния комитет от един или повече делегати. Всяка делегация има право на един глас. В рамките на своята компетентност Европейската икономическа общност упражнява правото си на глас с брой гласове, равен на броя на нейните държави членки, които са договарящи страни по тази конвенция. Европейската икономическа общност не упражнява правото си на глас в случаите, когато съответните държави членки упражняват своето право, и обратно.

3. Всяка държава - членка на Съвета на Европа, която не е договаряща страна по конвенцията, може да бъде представена в комитета със статут на наблюдател. Постоянният комитет може с единодушно решение да покани всяка държава - нечленка на Съвета на Европа, която не е договаряща страна по конвенцията, да бъде представена като наблюдател на някое от неговите заседания.

Всеки орган или всяка организация, която е технически квалифицирана в областта на защитата, запазването или управлението на дивата флора, фауна и на техните природни местообитания и принадлежи към една от следните категории:

- а) международни органи или организации, правителствени или неправителствени, и национални правителствени органи или организации;
- б) национални неправителствени органи или организации, одобрени за тази цел от държавата, в която са разположени, може да информира генералния секретар на Съвета на Европа най-малко три месеца преди срещата на комитета за своето желание да бъдат представени на тази среща от наблюдатели. Те се допускат, ако най-малко един месец преди срещата една трета от договарящите страни не информират генералния секретар за своето възражение срещу такова допускане.

4. Постоянният комитет се свиква от генералния секретар на Съвета на Европа. Първата му среща се провежда в срок една година от датата на влизане в сила на конвенцията. Комитетът заседава след това най-малко веднъж на две години и когато мнозинството от договарящите страни постави искане за това.

5. Мнозинството от договарящите страни представлява необходимият кворум за провеждане на среща на Постоянния комитет.

6. Постоянният комитет изготвя свои процедурни правила в съответствие с разпоредбите на тази конвенция.

Член 14

1. Постоянният комитет отговаря за контрола на прилагането на тази конвенция. По-специално той може:

- да ревизира постоянно разпоредбите на тази конвенция, включително нейните приложения, и да проучва измененията, които биха могли да бъдат необходими;
- да прави препоръки към договарящите страни относно мерките, които трябва да се вземат за осъществяване целите на тази конвенция;
- да препоръчва подходящи мерки за постоянното осведомяване на обществеността за дейностите, предприемани в рамките на тази конвенция;
- да прави препоръки към Комитета на министрите да бъдат поканени да се присъединят към тази конвенция държави - нечленки на Съвета на Европа;
- да прави всякакви предложения за подобряване ефективността на тази конвенция, включително и предложения за сключване с държави, които не са договарящи страни по конвенцията, на споразумения, които могат да подобрят ефективното запазване на видовете или на групи от видове.

2. За изпълнение на своите функции Постоянният комитет може по своя инициатива да организира срещи на групи от експерти.

Член 15

След всяко заседание Постоянният комитет представя на Комитета на министрите на Съвета на Европа доклад за своята работа и за действието на конвенцията.

Глава VII - ПОПРАВКИ

Член 16

1. Всяка поправка на членовете на тази конвенция, предлагана от договарящата страна или от Комитета на министрите на Съвета на Европа, се съобщава на генералния секретар на Съвета на Европа, който я предава най-малко два месеца преди заседанието на Постоянния комитет на държавите - членки на Съвета на Европа, на всяка подписала държава, на всяка договаряща страна, на всяка държава, поканена да подпише тази конвенция в съответствие с разпоредбите на чл. 19, и на всяка държава, поканена да се присъедини към конвенцията в съответствие с разпоредбите на чл. 20.

2. Всяка поправка, предложена в съответствие с разпоредбите на предходната точка, се разглежда от Постоянния комитет, който:

- а) за поправки към чл. 1 - 12 предлага текста, приет с мнозинство от три четвърти от подадените гласове, за приемане от договарящите страни;
- б) за поправки към чл. 13 - 24 предлага текста, приет с мнозинство от три четвърти от подадените гласове, за утвърждаване от Комитета на министрите. След утвърждаването му този текст се предава на договарящите страни за приемане.

3. Всяка поправка влиза в сила на тридесетия ден, след като всички договарящи страни са информирали генералния секретар, че са приели поправката.

4. Разпоредбите по т. 1, т. 2, буква "а" и т. 3 на този член се прилагат при приемането на нови приложения към тази конвенция.

Член 17

1. Всяка поправка към приложенията на тази конвенция, предлагана от договарящата страна или от Комитета на министрите, се съобщава на генералния секретар на Съвета на Европа, който я предава най-малко два месеца преди срещата на Постоянния комитет на държавите - членки на Съвета на Европа, на всяка подписала държава, на всяка договаряща страна, на всяка държава, поканена да подпише тази конвенция в съответствие с разпоредбите на чл. 19, и на всяка държава, поканена да се присъедини в съответствие с разпоредбите на чл. 20.

2. Всяка поправка, предложена в съответствие с разпоредбите на предходната точка, се разглежда от Постоянния комитет, който може да я приеме с мнозинство от две трети от договарящите страни. Приетият текст се изпраща до договарящите страни.

3. Три месеца след приемане на всяка поправка от Постоянния комитет и ако една трета от договарящите страни не са представили възражения, тя влиза в сила по отношение на всички договарящи страни, които не са представили възражение.

Глава VIII - РЕШАВАНЕ НА СПОРОВЕТЕ

Член 18

1. Постоянният комитет полага всички усилия да улесни доброволното решаване на всяка трудност, която би могла да възникне при прилагането на тази конвенция.

2. Всеки спор между договарящи страни относно тълкуването или прилагането на тази конвенция, който не е решен въз основа на разпоредбите на предходната точка или чрез преговори между страните по спора, се предава на арбитраж по молба на една от тях, ако тези страни не се споразумеят за друго. Всяка страна определя по един арбитър, а двамата арбитри посочват трети арбитър. Ако спазвайки разпоредбите на т. 3 на този член, една от страните не е определила свой арбитър в срок три месеца след молбата за арбитраж, той се определя по молба на другата страна от председателя на Европейския съд по правата на човека в разстояние на нов тримесечен период. Същата процедура трябва да се прилага, ако двамата

арбитри не могат да се споразумеят по избора на третия арбитър в срок три месеца след определяне на първите двама арбитри.

3. В случай на спор между две договарящи страни, едната от които е държава - членка на Европейската икономическа общност, която е също договаряща страна, другата договаряща страна изпраща молбата за арбитраж както до държавата членка, така и до Общността, които съвместно я уведомяват в срок два месеца след получаване на молбата й дали държавата членка или Общността или държавата членка и Общността съвместно ще представляват страна по спора. При липса на такова уведомление в горепосочения двумесечен срок държавата членка и Общността се разглеждат като една и съща страна по спора за целите на прилагането на разпоредбите, регулиращи съставянето и процедурите на арбитражния трибунал. Същото се прилага, когато държавата членка и Общността съвместно се представят като една страна по спора.

4. Арбитражният съд разработва свои собствени процедурни правила. Решенията се вземат с мнозинство. Неговото решение е окончателно и задължително.

5. Всяка страна по спора поема разходите, свързани с посочения от нея арбитър, и страните си поделят поравно разходите за третия арбитър, както и всички други разходи, свързани с арбитража.

Глава IX - ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 19

1. Тази конвенция е открита за подписване от държавите - членки на Съвета на Европа, и от държави нечленки, които са участвали в нейното изработване, както и от Европейската икономическа общност.

До датата на влизане на конвенцията в сила тя е открита за подписване и от всяка друга държава, поканена за това от Комитета на министрите.

Конвенцията подлежи на ратификация, приемане или утвърждаване. Документите за ратификация, приемане или утвърждаване се депозират при генералния секретар на Съвета на Европа.

2. Конвенцията влиза в сила на първия ден от месеца след изтичането на тримесечен период след датата, на която пет държави, от които най-малко четири са членки на Съвета на Европа, са изразили съгласието си да се обвържат с конвенцията в съответствие с разпоредбите на предходната точка.

3. По отношение на всяка подписала държава или на Европейската икономическа общност, които впоследствие изразят своето съгласие да се обвържат с нея, конвенцията влиза в сила на първия ден от месеца след изтичането на тримесечен период след датата на депозиране на документа за ратификация, приемане или утвърждаване.

Член 20

1. След влизането в сила на тази конвенция Комитетът на министрите на Съвета на Европа след консултации с договарящите страни може да покани за присъединяване към конвенцията всяка държава - нечленка на Съвета на Европа, която след като е била поканена да я подпише в съответствие с разпоредбите на чл. 19, не е направила това, както и всяка друга държава - нечленка на Съвета на Европа.

2. По отношение на всяка присъединяваща се държава конвенцията влиза в сила на първия ден от месеца след изтичането на тримесечен период от датата на депозиране на документа за присъединяване при генералния секретар на Съвета на Европа.

Член 21

1. Всяка държава при подписването или при депозирането на своя документ за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване може да посочи територията или териториите, за които се прилага тази конвенция.

2. Всяка договаряща страна при депозирането на своя документ за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване или на по-късна дата може чрез декларация, адресирана до генералния секретар на Съвета на Европа, да разшири прилагането на тази конвенция върху всяка друга територия, посочена в декларацията, и за чиито международни отношения тя е отговорна или от чието име тя е упълномощена да взема решения.

3. Всяка декларация, направена в съответствие с предходната точка, може да бъде оттеглена по отношение на територия, посочена в такава декларация, чрез уведомление, адресирано до генералния секретар. Такова оттегляне влиза в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на шестмесечен период след датата на получаване на уведомлението от генералния секретар.

Член 22

1. Всяка държава при подписването или депозирането на своя документ за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване може да направи една или няколко резерви по отношение на определени видове, посочени в приложения № I до III, и/или за определени видове, посочени в резервата или резервите, по отношение на средствата или методите за убиване, залавяне и други форми на използване, изброени в приложение № IV. Не се допускат резерви от общ характер.

2. Всяка договаряща страна, която разширява прилагането на тази конвенция върху територията, посочена в декларацията, предвидена в т. 2 на чл. 21, може да направи по отношение на съответната територия една или няколко резерви в съответствие с разпоредбите на предходната точка.

3. Не се допускат други резерви.

4. Всяка договаряща страна, направила резерва в съответствие с т. 1 и 2 на този член, може напълно или частично да я оттегли чрез уведомление, адресирано до генералния секретар на Съвета на Европа. Оттеглянето влиза в сила от датата на получаване на уведомлението от генералния секретар.

Член 23

1. Всяка договаряща страна може във всеки момент да денонсира тази конвенция с уведомление, адресирано до генералния секретар на Съвета на Европа.

2. Денонсирането влиза в сила на първия ден от месеца, следващ изтичането на шестмесечен период след датата на получаване на уведомление от генералния секретар.

Член 24

Генералният секретар на Съвета на Европа уведомява държавите - членки на Съвета на Европа, всяка подписала държава, Европейската икономическа общност, ако е подписала тази конвенция, и всяка договаряща страна за:

- а) всяко подписване;
- б) депозиране на всеки документ за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване;
- в) всяка дата на влизане в сила на тази конвенция съгласно чл. 19 и 20;
- г) всяка информация, представена съгласно разпоредбите на чл. 13, т. 3;
- д) всеки доклад, съставен в съответствие с разпоредбите на чл. 15;
- е) всяка поправка или всяко ново приложение, приети съгласно чл. 16 и 17, и датата, на която поправката или новото приложение влиза в сила;
- ж) всяка декларация, направена съгласно разпоредбите на чл. 21, т. 2 и 3;
- з) всяка резерва, направена съгласно чл. 22, т. 1 и 2;
- и) оттегляне на всяка резерва, извършено съгласно чл. 22, т. 4;
- й) всяко уведомление, направено съгласно разпоредбите на чл. 23, и датата, на която денонсирането на конвенцията влиза в сила.

В уверение на което, долуподписаните, надлежно упълномощени за това, подписаха тази конвенция.

Съставена в Берн на 19 септември 1979 г. на английски и френски език, като и двата текста имат еднаква сила, в един екземпляр, който се депозира в архивите на Съвета на Европа. Генералният секретар на Съвета на Европа изпраща заверени копия на всяка държава - членка на Съвета на Европа, на всяка подписала държава, на Европейската икономическа общност, ако е подписала документа, и на всяка държава, поканена да подпише конвенцията или да се присъедини към нея.